Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►B ►C1 **DECYZJA KOMISJI**

z dnia 26 sierpnia 2005 r.

ustanawiająca Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa

(2005/629/WE) ◄

(Dz.U. L 225 z 31.8.2005, str. 18)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Decyzja Komisji 2010/74/UE z dnia 4 lutego 2010 r.	L 37	52	10.2.2010

sprostowane przez:

►C1	Sprostowanie, Dz.U. L 316 z 2.12.2005, str. 23 (2005/629/WE)

▼B
▼C1

DECYZJA KOMISJI

z dnia 26 sierpnia 2005 r.

ustanawiająca Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa

(2005/629/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ([1]), w szczególności jego art. 33 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Wdrożenie wspólnotowej polityki w dziedzinie rybołówstwa i akwakultury wymaga wsparcia ze strony wysoko wykwalifikowanego personelu naukowego, w szczególności w zakresie stosowania biologii morskiej oraz rybołówstwa, technologii połowów, ekonomiki rybołówstwa oraz podobnych dyscyplin lub w związku z wymaganiami badań i gromadzenia danych w zakresie połowów i akwakultury.

(2) Należy uzyskać wymienione wsparcie ze strony stałego Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa (STECF) powołanego w ramach Komisji.

(3) Zgodnie z art. 33 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 Komisja powinna prowadzić regularne konsultacje z STECF w sprawach dotyczących ochrony i zarządzania żywymi zasobami wodnymi, łącznie z zagadnieniami biologicznymi, gospodarczymi, środowiskowymi, społecznymi oraz technicznymi i powinna uwzględniać porady otrzymane od STECF przy przygotowywaniu wniosków w sprawie zarządzania rybołówstwem na mocy wyżej wymienionego rozporządzenia.

(4) Opinia STECF w sprawach związanych z rybołówstwem musi opierać się na zasadach doskonałości, niezależności, bezstronności i przejrzystości.

(5) Bardzo ważne jest, by STECF maksymalnie wykorzystał wiedzę specjalistyczną ekspertów ze Wspólnoty oraz spoza Wspólnoty niezbędną do odpowiedzi na pytania szczegółowe.

(6) W związku z ilością i znaczeniem zmian, jakie należy wprowadzić, należy uchylić decyzję Komisji 93/619/WE z dnia 19 listopada 1993 r. odnoszącą się do ustanowienia Komitetu Naukowego, Technicznego oraz Gospodarczego ds. Rybołówstwa ([2]),

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Ustanowienie Komitetu

Ustanawia się niniejszym Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa, zwany dalej „Komitetem”.

([1]) Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59.
([2]) Dz.U. L 297 z 2.12.1993, str. 25.

▼C1

Artykuł 2

Rola STECF

1. Komisja regularnie lub każdorazowo, gdy uzna to za konieczne, konsultuje się z STECF prosząc o opinie w sprawie zagadnień, o których mowa w art. 33 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002. Komisja może wymagać przyjęcia takiej opinii w wyznaczonym terminie.

2. STECF może z własnej inicjatywy przekazywać opinie Komisji w sprawach, o których mowa w art. 33 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002.

3. STECF sporządza coroczne sprawozdanie na temat:

a) sytuacji w odniesieniu do zasobów rybołówstwa Wspólnoty Europejskiej;

b) gospodarczych konsekwencji sytuacji tych zasobów rybołówstwa;

c) zmian w działalności połowowej, z uwzględnieniem czynników biologicznych, ekologicznych, technicznych i ekonomicznych;

d) innych czynników ekonomicznych mających wpływ na rybołówstwo.

Artykuł 3

Struktura

1. STECF składa się z nie mniej niż 30 członków i nie więcej niż 35 członków.

2. Członkowie STECF są ekspertami naukowymi w dziedzinie biologii i ekologii morskiej, nauk związanych z rybołówstwem, ochrony środowiska, dynamiki populacji, statystyki, technologii narzędzi połowowych, akwakultury oraz ekonomiki rybołówstwa i akwakultury.

Artykuł 4

Mianowanie członków STECF i utworzenie listy rezerwowej

▼M1

1. Komisja mianuje członków STECF z listy kwalifikujących się kandydatów. Lista zostaje sporządzona po opublikowaniu otwartego zaproszenia do składania wniosków na stronie internetowej Komisji.

▼C1

2. Członkowie STECF mianowani są na podstawie ich wiedzy specjalistycznej i zgodnie z rozmieszczeniem geograficznym, które odzwierciedla różnorodność zagadnień naukowych i podejść we Wspólnocie.

3. Lista członków STECF opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* wraz z krótkim życiorysem każdego z członków dostępna jest na stronie internetowej Komisji.

4. Kandydaci, których uznano za kwalifikujących się do uczestnictwa w STECF, ale którzy nie zostali mianowani zostają wpisani na listę rezerwową. Lista rezerwowa może być wykorzystywana przez Komisję przy poszukiwaniu odpowiednich kandydatów na zastępców członków, którzy opuścili STECF zgodnie z art. 5 ust. 2.

5. Lista rezerwowa zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i dostępna jest na stronie internetowej Komisji.

▼C1

Artykuł 5

Wybór przewodniczącego i wiceprzewodniczących

STECF dokonuje wyboru przewodniczącego i dwóch wiceprzewodniczących spośród członków Komitetu na okres trzech lat. Przewodniczący i wiceprzewodniczący STECF mogą być wybierani na to samo stanowisko maksymalnie na dwie następujące po sobie kadencje

Artykuł 6

Kadencja

1. Kadencja członka STECF wynosi 3 lata i jest odnawialna na kolejne trzy lata.

2. Po wygaśnięciu trzyletniego okresu przewodniczący, wiceprzewodniczący oraz członkowie STECF pełnią swoją funkcję do czasu zastąpienia ich bądź odnowienia ich kadencji.

3. W przypadku gdy członek STECF nie bierze aktywnego udziału w pracach STECF, ma konflikt interesów lub zamierza złożyć dymisję Komisja może wyłączyć go z członkostwa.

Artykuł 7

Eksperci zewnętrzni

►M1 Po zasięgnięciu opinii departamentu Komisji odpowiedzialnego za sprawę ◄ STECF może zaprosić ekspertów, którzy nie są członkami STECF i którzy posiadają odpowiednią wiedzę naukową i specjalistyczną, do uczestnictwa w jego pracach.

Artykuł 8

Grupy robocze

►M1 Po zasięgnięciu opinii departamentu Komisji odpowiedzialnego za sprawę ◄ STECF może tworzyć wyspecjalizowane grupy robocze, które realizują dokładnie określone zadania. Grupy robocze składają się z ekspertów zewnętrznych i przynajmniej dwóch członków STECF. W wyznaczonym terminie przedkładają STECF sprawozdanie.

Artykuł 9

▼M1

Zwroty kosztów i rekompensata

1. Członkowie STECF i eksperci zewnętrzni są uprawnieni do otrzymania rekompensaty za uczestnictwo w pracach STECF, jak przewidziano w załączniku.

▼C1

2. Koszty podróży i pobytu członków STECF i ekspertów zewnętrznych pokrywa Komisja.

Artykuł 10

Stosunki między STECF i Komisją

▼M1

1. Przed zorganizowaniem sesji plenarnych STECF i jego grup roboczych STECF zasięga opinii departamentu Komisji odpowiedzialnego za sprawę.

▼C1

2. Komisja może uczestniczyć w posiedzeniach STECF i jego grup roboczych.

▼M1

3. Eksperci, którzy nie są członkami STECF, mogą zostać zaproszeni do udziału w posiedzeniach STECF i jego grup roboczych na wniosek departamentu Komisji odpowiedzialnego za sprawę.

▼C1

Artykuł 11

Regulamin wewnętrzny

1. STECF ►M1 po zasięgnięciu opinii departamentu Komisji odpowiedzialnego za sprawę ◄ przyjmuje swój regulamin. Regulamin umożliwia wykonywanie zadań STECF zgodnie z zasadami doskonałości, niezależności i przejrzystości, a jednocześnie należycie uwzględnia uzasadnione wnioski o zachowanie tajemnicy podatkowej i poufności handlowej.

2. Regulamin obejmuje w szczególności następujące elementy:

a) wybór przewodniczącego i wiceprzewodniczących STECF;

b) procedury:

   i) przetwarzania wniosków o wydanie opinii,

   ii) przyjmowania opinii w normalnych warunkach i, jeżeli wymaga tego pilny charakter sprawy, w ramach przyspieszonej procedury pisemnej;

c) ustanowienie i organizacja grup roboczych, mianowanie wiceprzewodniczących grup roboczych i opis ich zadań;

d) protokoły z posiedzeń, w tym szczegóły opinii różniących się od już przyjętych;

e) rola ekspertów zewnętrznych;

f) mianowanie sprawozdawców i opis ich zadań;

g) forma i treść opinii naukowych oraz procedury mające na celu zapewnienie i poprawę ich spójności;

h) zakres odpowiedzialności i obowiązki członków STECF i ekspertów zewnętrznych w związku z ich kontaktami na zewnątrz;

i) reprezentacja STECF w Komitecie Doradczym ds. Rybołówstwa i Akwakultury (ACFA);

j) udział członków STECF w Regionalnych Komitetach Doradczych.

3. Regulamin zostaje opublikowany na stronie internetowej Komisji.

Artykuł 12

Decyzje i opinie

1. STECF podejmuje decyzje większością głosów swoich członków obecnych na posiedzeniu. Decyzje i opinie przyjmuje się wyłącznie, jeżeli 70% członków STECF weźmie udział w głosowaniu, włączając w to osoby wstrzymujące się od głosu.

2. Uzasadnione opinie mniejszościowe włączane są do opinii STECF i przekazywane zainteresowanym członkom STECF.

3. Opinie STECF publikuje się bezzwłocznie na stronie internetowej Komisji, przy czym należy zapewnić zachowanie poufności handlowej.

▼C1

Artykuł 13

Niezależność

1. Członkowie STECF mianowani są, a eksperci zewnętrzni zapraszani jako osoby prywatne. Nie mogą oni przekazywać swojego zakresu obowiązków.

2. Członkowie STECF i eksperci zewnętrzni prowadzą działania niezależnie od Państw Członkowskich i zainteresowanych stron. Składają oni oświadczenie, na mocy którego zobowiązują się do działania w publicznym interesie oraz oświadczenie o interesach wskazujące na brak lub istnienie jakiegokolwiek interesu, który mógłby mieć wpływ na ich niezależność. Oświadczenia te sporządza się na piśmie i są publicznie dostępne. Członkowie STECF składają oświadczenie o zobowiązaniach co rok.

3. Członkowie STECF i eksperci zewnętrzni informują na każdym posiedzeniu STECF i grup roboczych o szczególnych interesach, które mogłyby szkodzić ich niezależności w związku z poszczególnymi punktami porządku dziennego.

Artykuł 14

Poufność

1. Członkowie STECF i eksperci zewnętrzni nie ujawniają żadnych informacji otrzymanych w związku z pracami STECF lub grup roboczych, z wyjątkiem opinii STECF.

2. Jeżeli STECF zostanie poinformowany przez Komisję, że wymagana opinia ma charakter poufny, w posiedzeniach grupy roboczej uczestniczą wyłącznie członkowie STECF i przedstawiciel Komisji.

Artykuł 15

Sekretariat STECF

1. Komisja zapewnia obsługę sekretariatu dla STECF i grup roboczych.

2. Sekretariat jest odpowiedzialny za techniczne i administracyjne wsparcie oraz koordynację w celu ułatwienia skutecznego funkcjonowania STECF i organizacji posiedzeń grup roboczych.

3. W stosownych przypadkach sekretariat koordynuje działania STECF i jego grup roboczych z działaniami innych organów wspólnotowych i międzynarodowych.

Artykuł 16

Przepisy końcowe

1. Niniejszym uchyla się decyzję 93/619/WE.

2. Członkowie STECF mianowani zgodnie z art. 1 decyzji Komisji 93/619/WE pełnią funkcję jako członkowie Komitetu ustanowionego na mocy niniejszej decyzji do czasu mianowania nowych członków STECF zgodnie z art. 3 niniejszej decyzji.

3. Przepisy art. 5 mają zastosowanie *mutatis mutatis* po wygaśnięciu mandatu członków, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

▼M1

ZAŁĄCZNIK

REKOMPENSATA

Członkowie STECF i eksperci zewnętrzni są uprawnieni do otrzymania następujących rekompensat w związku z ich uczestnictwem w pracach STECF:

— Uczestnictwo w sesjach plenarnych STECF i grupach roboczych STECF

EUR za cały dzień	Sesje plenarne STECF	Grupy robocze STECF
Przewodniczący	300	300
Wiceprzewodniczący (1)	300	0
Inni uczestnicy	250	250

(1) Jego obecność przewidziana tylko na posiedzeniach plenarnych STECF.

Udział w pracach wyłącznie porannych lub popołudniowych daje prawo do otrzymania rekompensaty w wysokości 50 % pełnej dziennej rekompensaty.

— Sprawozdania

EUR	Opinie STECF na sesjach plenarnych lub przekazywane w formie korespondencji (1)	Sprawozdania przygotowawcze (2) przed sesjami plenarnymi STECF i grup roboczych
Sprawozdawca	300	300 (3)

(1) Rekompensata wypłacana za sporządzenie opinii.
(2) Podsumowania, zapytania i informacje ogólne.
(3) Rekompensata powinna być wypłacana maksymalnie w ciągu 15 dni na podstawie terminu ustalonego przez Komisję zgodnie ze szczegółowymi informacjami zawartymi w uprzednio podpisanej umowie. Komisja może jednak podjąć decyzję o przedłużeniu tego terminu, jeżeli uzna to za konieczne.